

(Каунтерпанч, 5–7. 7. 2013)

Сноуденов случај је оголио много више о Европи него о САД. Свакако, чињенице о НСА шпијунирању су од значаја. Али, многи људи су и иначе сумњали да се одиграва нешто слично. Ипак, одбијање Француске, Италије и Португалије да дозволе да приватни авион председника Боливије прође кроз њихове ваздушне просторе само због сумње да се у њему налази и Едвард Сноуден је далеко више запрепашћујуће.

Заједно, ова открића потврђују да је дошло до промене “западне демократије” у нешто сасвим друго, у нешто што за сада још нема општеприхваћено име.

Тај груби акт насиља у односу на председника Боливије је потврдио да трансатлантска групација нема поштовање за међународни закон – мада ће га њени руководиоци користити кад год им одговара. Али да га поштују, да му дозволе да им се било како испречи на путу њихових акција? То сигурно, не!

Осим тога, то непоштовање закона је повезано и са знатно дубљом институционалном променом: са рушењем ефективне демократије на националном нивоу. То је урађено коришћењем моћи новца у САД, где се амерички кандидати [за изборне функције] слободно могу упоредити са тркачким коњима у власништву милијардера. У Европи, то се одиграва од стране ЕУ, чија бирократија је постепено преузела најбитније економске функције независних држава, остављајући националним владама да се замајавају са

Пише: Дајана Џонстон
среда, 17 јул 2013 22:25

великим контроверзама око приватних ствари – као што су бракови, док јавну политику диктира ЕУ Комисија у Бриселу. Али иза те Комисије, и иза изборних игрица у САД, лежи финансијски капитал, она иста анонимна сила која тој трансатлантској јединици намеће своје жеље.

Планира се да се та сила у блиској будућности и формално прошири успостављањем зоне слободне трговине између ЕУ и САД. Овај развој је кулминација такозване “Европске конструкције”, која је током неколико деценија довела до пребацивања овлашћења суверених држава Европе у ЕУ, која ће са своје стране пребацити та овлашћења трансатлантским институцијама, а све су оне под одлучујућом контролом “Тржишта” – тог еуфемизма за финансијски капитал.

Грађанство је обавештено о овом последњем стадијуму де-демократизације која је у току тек онда када се у томе поприлично одмакло. Резултат је све већи јаз између “политичке класе”, која се састоји како од политичара, тако и од медија с једне, и обичног становништва, с друге стране. Најважнији преостали задатак политичке класе је да становништво уљуљукује у илузији да оно још увек обитава у демократији, као и да званичници које то становништво бира раде у интересу народа.

Када се догоди нешто тако гротескно као што је био инцидент са председничким авионом Боливије, што оголићује сву сервилност званичника неке државе, водећи медији су ту и на њих се може рачунати да ће “одспиновати” тако нешто у дубине, ван видокруга јавности. Тако је француска телевизија углавном и игнорисала тај догађај, а тај њен “превид” је још и био олакшан најновијим погоршањем немира у Египту. Једна велика међународна прича дневно, то је оно што медији сматрају да одговара јавности, чији је основни “јеловник” за новости усредсређен на метеоролошки извештај, спорт и злочине из страсти.

Сервилност сателита – случај Сноуден и рушење демократије у Европи

Пише: Дајана Џонстон
среда, 17 јул 2013 22:25

